

тъ, и генералътъ вече напръдъ, безъ да види, па кого е той обязанъ за своето спасение, безъ да знае даже, каква опасностъ го е застрашавала.... Звѣрь са показваше въ него, звѣрь и въ тѣзи вмѣквающа са тукъ тѣли.... Звѣрътъ, който попробува кръвта; звѣрътъ, който не дава никому милостъ. Никаква правилностъ въ този бой. Въ едно мѣсто ний са натикахъме на турцитѣ, тѣ са поддадохъ; въ друго — обратно.... Тукъ ний биешъ, тамъ биятъ насъ. Бойовната линия разбита по такъвъ начинъ, щото често ний отъ задъ биешъ турцитѣ, често турцитѣ подбѣгватъ на насъ отзадъ.

* * *

Редутътъ вземемъ.

Землянитѣ насипи, стоманянитѣ топове, сивитѣ шинели на солдатитѣ, лицата имъ и рѣцѣтъ опръскани съ кръвъ... Кръвта на гѣолища стои вжтрѣ въ редутътъ — гѣолища и вънъ отъ него. Кръвта са испарява въ тумана, като че го прави още по тѣжъкъ. Сапогитѣ на побѣдителитѣ отиватъ въ кръвта. Жаждушитѣ отпочивка слѣдъ уморяванieto на безпощадната бойня — сѣдатъ, лѣгатъ въ кръвта.... Струва са че и отъ горѣ пада тя съ дъждовни капки.... Струва са, че тази мъгла прѣзъ срѣдата е напоена отъ нея.

Защитницитѣ на редутътъ почти всичкитѣ останххх тукъ..

На когото са удаде да са промъкне задъ този земляненъ насипъ, този лѣгнѣ на стрѣмнината на хълмътъ.... Тамъ всичката негова стрѣмнина покрита съ тѣзи расхвърлени, искривени тѣла.

Вжтрѣ нѣма на кждѣ да са обърнемъ.

Като че нарочно сѣ напѣлвили този редутъ съ умрѣли. По кюшетата тѣхнитѣ грѣди.... Изъ подъ тѣхъ, отъ время на время са издава болѣзненно охканье.... На едни отъ тѣзи грѣди съ ужасъ вече глѣда Партеневъ; на стареца са спомнюва че тукъ, като испоплашено стадо, сѣ са сбили хвърлившитѣ орѣжнето турци.... На коленѣ стояхъ, викахъ „аманъ“.... Прѣдъ старецътъ, до сега тѣзи умоляюща лица, тѣзи рѣцѣ прострѣни къмъ побѣдителътъ, тѣзи покорно наведени подъ солдатекитѣ щикове глави.... И той въ огнѣтъ, заедно съ другитѣ, коляше, и той убиваше молящитѣ милостъ.... Партеневъ недоумѣло са оглѣдваше—